

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Отъ най млада години азъ имахъ желаніе да пѣтувамъ по света-та земля, за да са-поклонѣ на св. Господній Гробъ и на други-тѣ светы мѣста, да цѣлунѣ слѣды-тѣ на Спасителя міра по тѣзи сѣщи-тѣ мѣста, дѣто Той свършилъ искупителнѣ-тѣ тайнѣ на наше-то спасеніе. Тамъ напълно съзнахъ, колко драгоцѣнно и спасително є за душа-та посѣщеніе-то на тѣзи мѣста, ако то става само отъ сѣрдечно расположеніе и отъ чисты религіозны намѣренія. Наистина ако поклоненіе-то става отъ поклонникъ, който, споредъ Спасителевы-тѣ думы, є примель и украсилъ по-напредъ своѣ-тѣ кѣщѣ; т. е. ако той є пригодилъ по-напредъ и спомагаль нѣщо за поддържанье-то и украшеніе-то на тѣхната въ града му, въ село-то му цѣрква; ако є пожертвовалъ по възможность нѣщо за училища или за болници въ отечество-то си; ако по-напредъ є пригледалъ тамъ бѣдны и сироты; то таквози негово поклоненіе бива побудено отъ чисто религіозно чувство и отъ чисты религіозны намѣренія. А въ противенъ случай поклонникъ-тѣ бы правилъ туй посѣщеніе отъ чловѣческо славолубіе, само за придобыванье на едно име — поклонникъ или хаджія.